

Tudósítás erdőtörvényügyben

A Közönségkapcsolatok és a Közjóléti Szakosztály márciusi üléséről

Orosz Sándor, Pethő József, Herbály Imre, Horgosi Zsolt, Tamba Miklós és Mőcsényi Miklós

Különös hangulata van, mikor ennyi zöld ruhás erdész tölti meg a termet. Ezt én is érzem, aki erdömérnökként végeztem, és beszélem az erdésznyelvet – bár az elmúlt 20 évben keveset gyakorlom. Már érkezésemtől elhatározom, hogy most fegyelmeltem és empatikusan arról tudósítok, hogy az erdészek mit tartanak megoldandó problémának. Aki az elmúlt hetek hazai vitáiból a természetvédelmi szempontokra kíváncsi, a greenfo oldalán olvassa el! Hogy csak kettőt idézzek: Március elején a Parlament elé kerültek a WWF módosító javaslatai az erdőtörvényhez, néhány nappal később dr. Fülöp Sándor, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa felkérte a kormányt, hogy a törvénytervezetet jelenlegi formájában ne fogadja el. Öt órán át hallgattam az előadásokat és hozzászólásokat, nem tudom valamennyit összefoglalni. Néhány jellemző gondolatot próbálok kiragadni. Dr. Pethő József az Országos Erdészeti Egyesület elnöke arról beszélt, hogy ma, az erdészeti részvénytársaságokban kb. ezerrel kevesebb a tő melletti erdész – főképpen a középfokú végzettségű kerületvezető erdészekről van szó –, mint 20 évvel ezelőtt az akkori erdőgazdaságokban. Ezek a kollegák nagyon hiányoznak, többek között a falopások ellen is sokat tehetnének. Az elnök felhívta a figyelmet, hogy Magyarországnak évente 10 millió m³ faanyagra van szüksége, és ezt úgy tudja kitermelni, hogy az élőfakészlet emelkedik, vagyis kevesebb fát vágnak ki, mint amennyi évről évre újratermelődik. Aki azt akarja, hogy kevesebb papír-

fát vágjanak ki, küzdjön a szórólapok ellen, aki soknak tartja a 2-2,5 millió m³ tűzifa kitermelést, találjon a fűtésre más megoldást! Azt is tudomásul kell venni, hogy az uniós védelem alatt álló Natura 2000 területekkel együtt a hazai erdőknek most már több mint 40%-a védett. Ha ezeken a területeken a fakitermelést nagyon erősen korlátozzák, akkor a többi erdőből kell nagyon sok fát kivágni. Ez így nem megy! – mondta.

Náblík András, a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdömérnöki Karának dékánja beszámolt arról a kemény küzdelemtől, amelyet az elmúlt években azért folytattak, hogy ne változtassák meg a hagyományos, osztatlan 5 éves erdömérnökképzést. A jelenlevők örömmel fogadták, hogy van előrelépés, hiszen a Magyar Rektori Konferencia is megszavazta a kezdeményezést. A dékán úr nem nyugodt a végzett erdömérnökök sorsa felől sem. Kikerül a sokoldalú biológiai, műszaki és gazdasági ismerettel bíró fiatal szakember, és mi lesz vele? Egyre kevésbé világos, hogy mi a dolga. Ha a zöldekre hallgatunk, akkor az, hogy az erdők természetvédelmi és közjóléti funkciója érdekében dolgozzon. A zöldek jól tudnak kommunikálni, de ki hallgatja meg a kevésbé iskolázott falusi lakosságot, akik munkahelyeket veszhetnek el, ha a fakitermelés visszaszorul? Herbály Imre, az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának alelnöke csatlakozott a bevezetőt mondó Zétényi Zoltán véleményéhez. Ő sem örül annak, hogy míg a világban az erdészeti ágazat presztízse nő, Magyarországon már

csak minisztériumi osztály jut az erdészeknek. Ő is a Természeti Erőforrás Minisztériumot tartaná megoldásnak, amelyben egyenlő félként, egyformán magas szinten képviseltetné magát a természetvédelem és az erdészet. (Azt már csak a tudósító teszi hozzá: nagyon sokan ezt akarják, de különböző elképzelésük van arról, hogy mik legyenek a játékszabályok.)

Orosz Sándor, az Országgyűlés Környezetvédelmi Bizottságának alelnöke felidézte azt az időszakot, mikor az előző erdőtörvény 13 évvel ezelőtt megszületett. Most azt érzi, hogy olyan gyorsan változnak a kihívások, hogy az új törvény máris egy korábbi helyzet kérdéseire ad válaszokat. Vajon mikor kell megint új törvényt hozni? Például ma már korszerűtlennek látszik az a gyakorlat, hogy a hatékonyság nevében az erdőben nagy, üzemanyagfaló gépekkel kell dolgozni. Nem inkább természetközeli gazdálkodásra és az élőmunka bevonásával vidéki munkahelyek létrehozására lenne szükség? Hosszú, hosszú hozzászólások következtek a profi kommunikációról. Arról, hogy a nagyközönségnek reális képet kell festeni az erdészek munkájáról. Ezt ma már nem lehet szövívők és kommunikációs szakemberek nélkül végezni. És itt a tudósító – nagy megértéssel az erdészszakma iránt – megint közbeszól. Évszázadokon át természetes volt, hogy az erdészek mondják meg, hogy az erdőben mi történjen, hiszen nekik ez a tanult szakmájuk, ők értenek hozzá. Az ökológusok, természetvédők már néhány évtizede elkezdték hallatni hangjukat, de most már ott tartunk, hogy szinte minden kirándulóknak véleménye van. Ezt az erdészek nagyon nehezen tudják megszokni. A szakma nem változik gyorsan, de változik. Emlékszem, hogy 20 évvel ezelőtt mikor valaki megpróbált külföldi példák alapján a nagy vágásterületekkel szemben a folyamatos erdőborítás és a kis lélekben történő fakitermelés mellett érvelni, pillanatok alatt megkapta, hogy ilyet a Kárpát-medencében nem lehet végezni. Ma is vannak, akik hangosan tiltakoznak, de egyre nehezebben tudnak szakmai érvekre hivatkozni. Valószínű, hogy az előttünk álló globális válság időszakában felgyorsulnak a változások. Nagy szükség lesz arra, hogy az erdészek világosan megfogalmazzák véleményüket. És meghallgassák másokét...

Gadó György Pál